

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 399. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992357229536.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Digteren Waller holder i Arnims Roman sit Indtog paa en højst pudsigt Maade. Han rejser tilfods, idet han fører en Hest ved Tøjlen, paa hvilken hans Kone sidder, indpakket i Puder; hans to Sønner rider ved Siden af paa to store langhornede Gedebukke. Om ham selv siges det, at «hans gennemarbejdede, foldede, solbrændte, haarrige Ansigt røbede megen Aand.» Kun 400 Ordet «haarrig», som er føjet til for at dække en Smule over Brugen af Modellen, passer ikke paa Baggesens skægløse Ydre, ellers er alle Betegnelserne træffende nok. Som Wallers Manér bliver det fremstilt «at tage det Alvorlige spøgefuldt, det Spøgefulde alvorligt og bringe i Forvirring ved Besynderligheder». Han har, siger han, giftet sig for ikke at gøre sin Kone ulykkelig; hun har iøvrigt altid været ham fatal. Han rejser en Æreport foran Husdøren, da han venter sin Kone, anbringer poetiske Indskrifter paa den, river saa, da hun bliver forsinket paa Rejsen, Æreporten ned, og modtager hende med heftige Bebrejdelser. Waller har, ligesom Baggesen, en Landejendom, for staar sig imidlertid, saa lidt som han, paa Landvæsen; da hans Kone trods den bedste Vilje heller ikke forstaar sig det ringeste derpaa, maa han gaa fra Gaarden og flytte ind til Byen, Derover «jubler hele hans Hjerte». Han sværger sin Kone til, at han nu vil blive rigtig flittig; men Intet lykkes for ham. Han beskriver sin Ulykke i følgende Ord: «Saa vækkede hun mig altid tidligt om Morgen, havde allerede lagt i Kakkelovnen i mit Værelse og kogt Kaffe til mig og der skulde jeg nu arbejde; det var til at falde i Søvn over.» Da Greven erkendte sig om han virkelig lider Nød og tilbyder ham sin Hjælp, forsikrer Waller ham ganske i Baggesens Aand om at «han lever ret godt af sin Forfattervirksomhed og sin Gæld, ogsaa gerne vil lægge Beslag paa hans Velvilje». Hans Evne til Underholdning viser Arnim Retfærdighed. Det hedder om ham, at han paa én Aften gav et Forraad af Indfald og Historier til Pris, som ellers kunde holde ud i Maaneder. Meget fint og træffende er det Træk, at Waller ikke kan lade være med selv at prise den skønne, afvejede Takt i sine Heksametre og roser sig af at Voss længst har skænket ham sin ubetingede Anerkendelse for dem. Som bekendt var Baggesen gammeldags nok i sin Smag til, selv i det korte Tidsrum, hvor han beundrede og forherligede Goethe, at sætte Voss som Versekunstner over ham, og som Digter i de antike Versemaal dannede han sig ganske efter Voss. Aldeles afluret Baggesen er Wallers Vending, at «i Kraft af tresindstyve destillerede Æggesnapse» er han kommen under Vejrs med Fiffet ved de Voss'ske Heksametre; en af Baggesens Yndlingstalemaader (anvendt i *Labyrinthen*), var jo denne: «paa utallige destillerte Æggesopkeners udtrykkelige Befaling.